

Avlastning og støttekontakt

Hildegunns tenåringssønn hadde vanskeligheter som preget hele familien.

Hildegunn hadde ikke nevnt Didriks vanskeligheter da hun hadde vært hos meg tidligere. Han var 13 år og hadde nå jevnlig kontakt med en barnepsykiater. Det gikk dårlig på skolen, og han klarte ikke å beholde venner over tid. Gutten var forståelig nok frustrert.

Pasient: Nå er jeg virkelig sliten. Det er bare bråk hos oss. Didrik har ADHD og terroriserer de to andre søsknene sine.

Lege: Hvordan har han det?

Pasient: Han ikke finner seg til rette i verden, har ingen venner og er derfor nesten alltid lei seg og veldig ofte sint.

Vi snakket om Didriks vanskeligheter og hvordan de preget familien. Omsorgen for Didrik krevde mye av både foreldrene og hans søsken. De var slitne.

Pasient: Det har gått veldig ut over familielivet vårt. Broren og søsteren trekker ut for å slippe å være hjemme. Det er heller ikke lett å være gift når alt vi har sammen er knyttet til problemer.

Lege: Jeg skjønner at det er vanskelig. Men det er nok fint at dere har klart å holde sammen. Det gir sannsynligvis en trygg ramme for Didrik og de andre barna. Kan dere prøve å få noe tid for dere selv?

Lege: Tid for oss selv!? Ingen, selv ikke foreldrene våre, orker å passe Didrik. Nei, vi må klare oss selv som best vi kan.

Jeg foreslo å undersøke om de kunne få en fast avlaster eller en støttekontakt til Didrik. Hun sa at de hadde så vidt snakket om disse mulighetene. Hildegunn fortalte at en venninne som hadde en datter med Downs syndrom fikk 30 timers avlastning i måneden.

Jeg sa at jeg trodde at et lignende tilbud ville være veldig bra for Didrik, søsknene og foreldrene. Han var uten venner og gikk derfor glipp av mye sosialt liv. Det ville nok være svært positivt for ham å få sin egen spesielle kamerat. Det ville også redusere faren for at Didrik havnet i et dårlig miljø i mangel på gode kamerater. Jeg foreslo at de kontaktet sosialkontoret eller den pedagogiske tjenesten i bydelen for en samtale om hva de kunne tilby.

En støttekontakt er lønnet av kommunen og har som oppgave å holde jevnlig kontakt med et menneske som trenger hjelp for å leve et aktivt, sosialt liv. Hjelpebehovet skyldes oftest en psykisk eller fysisk funksjonshemming eller sosiale problemer. Tilbudet om støttekontakt er en fleksibel ordning der innhold og omfang blir fastsatt ut fra den enkeltes behov. Støttekontakten kunne enten besøke Didrik, ha besøk av ham hjemme hos seg selv eller være ledsager ved ulike arrangementer.

Jeg spurte Hildegunn om de visste om noen som kunne være støttekontakt for Didrik. Hun gjorde ikke det. Personalet ved sosialkontoret ville derfor hjelpe familien med å finne en egnet person.

Lege: De vil ta hensyn til dine ønsker i valg av støttekontakt.

Det andre alternativet for Hildegunn og familien var å få et avlastningstiltak. Hensikten med denne ordningen er å gi personer med tunge omsorgsoppgaver mulighet til å ivareta seg selv og egne behov. Det er ofte til god hjelp for foreldre til funksjonshemmede eller spesielt krevende barn eller pårørende til en pleietrengende eldre.

Pasient: Uff, jeg vet sannelig ikke. Jeg føler at det er vanskelig å akseptere at hjelpepersonell må komme inn i familien vår for at vi skal klare dette her. Jeg tenker jo på at det er mange som har det verre enn oss.

Lege: Ja, det vil jo alltid finnes noen som har det verre. Men husk at dette vil kunne gjøre Didrik veldig godt. Det er ikke først og fremst for å hjelpe dere, men mest for å gi han muligheter som han går glipp av i dag. Det kan være stor stas for han å ha sin egen venn som jevnlig kommer på besøk.

Hildegunn nikket ettertenksomt og lovet å snakke med resten av familien om dette.

Foto: © iStockphoto.com/bobbieo